

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 270,60 złotych (dwieście siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda T. Z. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 652,79 złotych (sześćset pięćdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda T. Z. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2014/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 sierpnia 2016 roku powód T. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 148,15 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 420 złotych za okres od dnia 07 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 239,85 złotych za okres od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 135,30 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, 209,10 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 369 złotych za okres od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia zapłaty i 774,90 złotych za okres od dnia 23 października 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdów zastępczych w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji, których sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdów: marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), D. S. o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 sierpnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3749/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując jednocześnie wysokość stawek zastosowanych przez powoda za najem przedmiotowych pojazdów zastępczych, a także w przypadku uszkodzonego pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – także okres najmu pojazdu zastępczego.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 18 listopada 2016 roku” (k. 110-113 akt) powód T. Z. cofnął pozew w zakresie żądania kwoty 369 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy w Gdyni umorzył postępowanie w powyższym zakresie (k. 248 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 28 maja 2015 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 30 czerwca 2015 roku poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 14 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 15 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 16-17 akt

W dniu 07 lipca 2015 roku poszkodowany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 21 akt

W dniu 17 lipca 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 7 dób T. Z. wystawił poszkodowanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 1 463,70 złotych brutto (według stawki w kwocie 170 złotych netto).

faktura VAT – k. 18 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 770 złotych netto za okres 7 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 110 złotych netto za dobę.

pismo – k. 22 akt, wydruk korespondencji email – k. 23 akt

Uszkodzony pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to samochód ciężarowy należący do klasy samochodów dostawczych uniwersalnych.

Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do klasy samochodów małych miejskich.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi wynajętemu stawki w wysokości od 70 do 140 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 149-168 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 196-203 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 25 czerwca 2015 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. S..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 30 czerwca 2015 roku poszkodowana A. S. zawarła z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 24 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 25 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 26-27 akt

W dniu 04 sierpnia 2015 roku poszkodowana A. S. wynajęła od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 180 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 31 akt

W dniu 07 sierpnia 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 3 dób T. Z. wystawił poszkodowanej A. S. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 664,20 złotych brutto (według stawki w kwocie 221,40 złotych brutto).

faktura VAT – k. 28 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 424,35 złotych brutto za okres 3 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 141,45 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 32 akt, wydruk korespondencji email – k. 33 akt

Uszkodzony pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to samochód osobowy klasy średniej niższej.

Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do klasy samochodów średniej niższej.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w wysokości od 59 do 129 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 149-168 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 196-203 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 17 marca 2015 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. Z..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 30 marca 2015 roku poszkodowana A. Z. zawarła z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 34 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 35 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 36-37 akt

W dniu 27 kwietnia 2015 roku poszkodowana A. Z. wynajęła od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 41 akt

W dniu 29 kwietnia 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 2 dób T. Z. wystawił poszkodowanej A. Z. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 418,20 złotych brutto (według stawki w kwocie 209,10 złotych brutto).

faktura VAT – k. 38 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 282,90 złotych brutto za okres 2 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 141,45 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 42 akt, wydruk korespondencji email – k. 43 akt

Uszkodzony pojazd marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) to samochód należący do klasy samochodów małych miejskich.

Wynajęty pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należy do klasy samochodów klasy średniej niższej, tj. do klasy wyższej niż samochód uszkodzony.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu stawki w wysokości od 49 do 119 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 149-168 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 196-203 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 11 września 2015 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do T. Ż. oraz E. Ż. (1).

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 18 września 2015 roku poszkodowani T. Ż. oraz E. Ż. (1) zawarli z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 44 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 45 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 46-47 akt

W dniu 06 października 2015 roku poszkodowany T. Ż. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 51 akt

W dniu 08 października 2015 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 2 dób T. Z. wystawił poszkodowanym T. Ż. oraz E. Ż. (1) fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 418,20 złotych brutto (według stawki w kwocie 209,10 złotych brutto).

faktura VAT – k. 48 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 209,10 złotych brutto za okres 2 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 104,55 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 52 akt

Uszkodzony i wynajęty pojazd marki R. (...) należą do tej samej klasy pojazdów.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnia samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem tego pojazdu stawki w wysokości od 80 do 140 złotych brutto za dobę.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 149-168 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 196-203 akt

Odnosnie szkody zarejestrowanej pod numerem PL (...)

W dniu 05 sierpnia 2014 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. C. i W. C..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 07 sierpnia 2014 roku poszkodowani A. C. i W. C. zawarli z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 53 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 54 akt, pełnomocnictwo wraz z umową o pracę – k. 55-56 akt

W dniu 05 września 2014 roku poszkodowana A. C. wynajęła od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 170 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 63 akt

W dniu 17 września 2014 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dób T. Z. wystawił poszkodowanym A. C. i W. C. fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 1 045,50 złotych brutto (według stawki w kwocie 209,10 złotych brutto).

faktura VAT – k. 57 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 270,60 złotych brutto za okres 2 dni najmu pojazdu zastępczego przy stawce 135,20 złotych brutto za dobę.

pismo – k. 64 akt

Uszkodzony i wynajęty pojazd marki R. (...) należą do tej samej klasy pojazdów.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) i (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem tego pojazdu stawki w wysokości od 50 do 110 złotych brutto za dobę.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 4 dni.

opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 149-168 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 196-203 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przed stroną przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym znajdujące się w aktach szkód, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Sąd zważył przy tym, że nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy przedłożone przez powoda T. Z. opinie biegłych sądowych sporządzone na potrzeby innych postępowań, albowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1998 roku (sygn. akt I CKN 922/97, LEX numer 50754) taka opinia złożona do akt sprawy nie ma charakteru dowodu z opinii biegłego sądowego, gdyż Sąd rozpoznający daną sprawę nie wydał uprzednio postanowienia w przedmiocie dopuszczenia tego dowodu, nie wyznaczył tego biegłego sądowego i nie określił mu przedmiotu i granic, w jakich ma się on wypowiedzieć. Takiej opinii przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Istotne znaczenie dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie miała natomiast opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej J. Z.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Jednocześnie wskazać należy, że nie stanowi podstawy do dopuszczania dowodu z opinii innego biegłego sądowego okoliczność niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Specyfika dowodu z opinii biegłego polega bowiem m. in. na tym, że jeżeli taki dowód już został przez Sąd dopuszczony, to opinii dodatkowego biegłego sądowego można żądać jedynie w razie potrzeby. Orzecznictwo sądowe wskazuje, że potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzźwięku konkluzji opinii, lecz być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. W przeciwnym bowiem razie Sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadowolająca, co jest niedopuszczalne. Mając na względzie powyższe, Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 listopada 2017 roku oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, mając na uwadze, że powód podnosił jedynie, że w opiniach innych biegłych sądowych stawki stosowane przez powoda są stawkami uznanymi przez tych biegłych sądowych za rynkowe, przy czym Sąd jedynie w tym miejscu sygnalizuje, że teza dowodowa zakreślona

biegłemu sądowemu w niniejszej sprawie dotyczyła stawek stosowanych na rynkach lokalnych dla poszczególnych poszkodowanych, a nie była tezą ogólną dotyczącą stawek stosowanych na terenie T. i okolic. Należy mieć bowiem na uwadze, iż stawki te, zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, mają być odnoszone do rynku lokalnego dla poszkodowanych, a w niniejszej sprawie jest to obszar G. w przypadku poszkodowanych: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oraz T. Ż. i E. Ż. (2), obszar powiatu (...) w przypadku poszkodowanej A. S., obszar powiatu (...) w przypadku poszkodowanej A. Z. oraz obszar powiatu (...) w przypadku poszkodowanych A. C. i W. C.. Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do uznania, iż rynkiem lokalnym dla wszystkich tych poszkodowanych pozostaje aglomeracja trójmiejska, niewątpliwie bowiem ośrodki położone w tych powiatach, a ośrodki aglomeracji trójmiejskiej różnią się wielkością, liczebnością, czy też potencjałem w innych dziedzinach, co rzutuje m. in. na wysokość cen najmu pojazdów zastępczych. Nadto ustalenie przez biegłego sądowego stawek stosowanych na tych obszarach niższych aniżeli stawka zastosowana przez powoda w przedmiotowych sprawach, nie może stanowić w żadnej mierze samo w sobie uzasadnienia dla podnoszonego przez powoda zarzutu nierzetelności sporządzonej opinii. Zarzut ten pozostał zatem w ocenie Sądu całkowicie gołosłowny.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów strony powodowej dotyczących opinii biegłego sądowego, to Sąd w całości podziela wnioski biegłego sądowego co do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie w odniesieniu do pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 4 dni. Jak wynikało bowiem z opinii biegłego sądowego zawarta w aktach sprawy jedyna kalkulacja szkody numer (...) wskazywała, że do naprawy nie były potrzebne inne części zamienne, naprawa obejmowała bowiem jedynie wybudowanie i wbudowanie zderzaka po jego polakierowaniu. Jednocześnie brak jest dowodów na to, że w dniu 08 września 2014 roku zgłoszono oględziny dodatkowe i że po zatwierdzeniu kosztorysu zamówiono części, które otrzymano w dniu 10 września 2014 roku, na tę okoliczność powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, w szczególności dowodem na powyższe nie jest faktura VAT numer (...), która dotyczy zakupu zderzaka ani zestawienie czynności naprawczych sporządzone przez warsztat naprawczy, które jako dokument prywatny nie korzysta z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń, tym bardziej, że okoliczności te, tj. zgłoszenia oględzin i ich odbycia w ogóle nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, w szczególności w aktach tej szkody.

Wskazać także należy, że zgodnie z art. 3 ustęp 1 punkt 1 ustawy z dnia 09 maja 2014 roku o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 roku, poz. 915 ze zmianami) cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym (ustęp 2). W tej sytuacji prawidłowo w ocenie Sądu biegły sądowy przyjął, że wskazywane przez zakłady naprawcze poddane badaniu stawki, zgodnie z powyższą ustawą, zawierały w sobie również podatek VAT.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne jedynie w części.

W niniejszej sprawie powód T. Z. domagał się ostatecznie (uwzględniając oświadczenie o cofnięciu pozwu) zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1 779,15 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot: 420 złotych za okres od dnia 07 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 239,85 złotych za okres od dnia 27 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 135,30 złotych za okres od dnia 04 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, 209,10 złotych za okres od dnia 02 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty i 774,90 złotych za okres od dnia 23 października 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdów zastępczych w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji, których sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdów: marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), D. S. o numerze rejestracyjnym (...), R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie stawek najmu, jak i w odniesieniu do uszkodzonego pojazdu R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – także w zakresie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanych powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdów uszkodzonych w wyniku kolizji. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem tych pojazdów zastępczych.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdów zastępczych przez poszkodowanych.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11) oraz okoliczność, że okres ten był kwestionowany przez pozwanego jedynie w odniesieniu do pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W ocenie Sądu brak jest dowodów na to, że w dniu 08 września 2014 roku zgłoszono oględziny dodatkowe i że po zatwierdzeniu kosztorysu zamówiono części, które otrzymano w dniu 10 września 2014 roku, na tę okoliczność powód nie przedstawił bowiem żadnych dowodów, w szczególności dowodem na powyższe, jak już wskazano w powyższej części uzasadnienia, nie jest faktura VAT numer (...), która dotyczy zakupu zderzaka ani zestawienie czynności naprawczych sporządzone przez warsztat naprawczy, które jako dokument prywatny nie korzysta z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń, tym bardziej, że okoliczności te, tj. zgłoszenia oględzin i ich odbycia w ogóle nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, w szczególności w aktach tej szkody. Mając to na względzie Sąd podzielił opinię biegłego sądowego, że w tej sytuacji celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 4 dni.

Odnosnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że w przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do klasy niższej aniżeli pojazd uszkodzony. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi wynajętemu stawki w wysokości od 70 do 140 złotych brutto za dobę (tj. około 57-114 złotych netto). W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka w kwocie 170 złotych netto nie mieściła się w zakresie stawek rynkowych, za taką zaś stawkę uznać należy stawkę przyjętą przez pozwanego w kwocie 110 złotych netto. Żądanie zatem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało za nieuzasadnione.

W przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do tej samej klasy pojazdów. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w wysokości od 59 do 129 złotych brutto za dobę. W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka najmu w kwocie 221,40 złotych brutto (180 złotych netto) była zawyżona i nie mieściła się w przedziale stawek występujących na rynku za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego i wynajętego, przy czym Sąd zważył, że pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie kwestionował stawki najmu pojazdu zastępczego w tym przypadku poniżej uznanej przez siebie stawki w kwocie 141 złotych brutto, w oparciu o którą skalkulował wysokość wypłaconego odszkodowania.

Żądanie zatem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało za nieuzasadnione.

W przypadku szkody w pojeździe marki D. S. o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do klasy wyższej niż samochód uszkodzony. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu stawki w wysokości od 49 do 119 złotych brutto za dobę. W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka najmu w kwocie 209,10 złotych brutto (170 złotych netto) była zawyżona i nie mieściła się w przedziale stawek występujących na rynku za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego, przy czym Sąd zważył, że pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie kwestionował stawki najmu pojazdu zastępczego w tym przypadku poniżej uznanej przez siebie stawki w kwocie 141,45 złotych brutto, w oparciu o którą skalkulował wysokość wypłaconego odszkodowania.

Żądanie zatem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało za nieuzasadnione.

W przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do tej samej klasy pojazdów. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie G. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem tego pojazdu stawki w wysokości od 80 do 140 złotych brutto za dobę. W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka najmu w kwocie 209,10 złotych brutto (170 złotych netto) była zawyżona i nie mieściła się w przedziale stawek występujących na rynku za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego i wynajętego, natomiast stawka zastosowana przez pozwanego nie była stawką ani najniższą, ani najwyższą, zaś wynajęcie pojazdu za tę stawkę było możliwe w większości zakładów naprawczych poddanych badaniu.

Żądanie zatem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało za nieuzasadnione.

W przypadku szkody w pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do tej samej klasy pojazdów. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie powiatu (...) i (...) w okresie likwidacji szkody stosowały za najem tego pojazdu stawki w wysokości od 50 do 110 złotych brutto za dobę. W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka najmu w kwocie 209,10 złotych

brutto (170 złotych netto) była zawyżona i nie mieściła się w przedziale stawek występujących na rynku za najem pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego i wynajętego, przy czym Sąd zważył, że pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie kwestionował stawki najmu pojazdu zastępczego w tym przypadku poniżej uznanej przez siebie stawki w kwocie 135,20 złotych brutto, w oparciu o którą skalkulował wysokość wypłaconego odszkodowania.

W tej sytuacji mając na względzie wskazane w powyższej części uzasadnienia rozważania dotyczące uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie wynoszącego 4 dni, należało uznać, iż pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w tej sprawie stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (4 dni) oraz stawki w kwocie 135,20 brutto, a zatem kwotę 540,80 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 270,60 złotych brutto, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 270,60 złotych brutto.

A zatem żądanie zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uznać należało za uzasadnione jedynie w zakresie kwoty 270,60 złotych brutto.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w jedynie w powyższym zakresie, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 270,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód T. Z. wygrał sprawę w 12,60%, a pozwany w 87,40% (w zakresie powództwa cofniętego przez powoda i oddalonego jako niezasadnego). Koszty poniesione przez powoda wyniosły 3 260,84 złotych (opłata sądowa od pozwu – 108 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 180 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 1 935,84 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1 217 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 1 200 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 410,87 złotych (12,60% z kwoty 3 260,84 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 1 063,66 złotych (87,40% z kwoty 1 217 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód T. Z. powinien zwrócić pozwanemu kwotę 652,79 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku. W pozostałym zaś zakresie Sąd obciążył kosztami procesu powoda uznając je za uiszczone (punkt IV).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 03 grudnia 2017 roku